

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ НАРОДЕНЪ СЪЮЗЪ.

В. „Земледѣлска Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата — въ Среда.
Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разноси.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраща до администрацията въ гр. Плевенъ.

За частни обявления се плаща по 20 ст. въ редакцията въ последната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ сѣддонитѣ пристави се помѣстватъ по особено споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани рѣкопи не се връщатъ, освѣнъ ако сж придружени съ пощенска марка.

„СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА“

МЛАЕЖЪ съ висше земеделско образование и солдна земеделска практика търси мѣсто за управител на нѣкой чифликъ у насъ. За споразумѣние до редакцията на вѣстника ни подѣ адресъ Ф. 101.

Нова борба.

Врѣмето приближава за новата борба. Още нѣколко седмици и сѣдбоносний денъ за българския народъ ще се осмисне съ триумфа на конституцията. Всѣки градъ, всѣко село ще бѣде окрасена съ избирателнитѣ урпи, кждѣто ще се покани българина да даде послѣдното си „veto“ за бждащето на нещастното си отечество. Този денъ ще е моментътъ, въ който Българския народъ не само, че ще упражни едно отъ най великитѣ си права, но ще докаже и своята зрѣлостъ, като самостоятелна политическа единица; ще докаже така сжщо интересътъ си къмъ отечеството! а най главно ще открие своята искренна любовъ къмъ тази земя, която е родила, хранила и поила великитѣ Крумовци, Симеоновци, Асѣновци и пр., къмъ тази земя, която кърми и ще кърми една частъ отъ славянски елементъ.

Да, денътъ е послѣденъ — това го знае всѣки българинъ, които е билъ критикъ на неотдавнашната потрѣбяюща картина въ Народното Събрание, кждѣто блѣснаха съ всичкитѣ си детали безбожнитѣ похищения на досегашнитѣ държавници; кждѣто се илюстрира подобно финансовата държавна неджгавостъ и кждѣто мждритѣ политикани щѣха да заровятъ надолу съ главата цѣлия народъ, ако не бѣше ударътъ на този мощенъ демократически гласъ, който е отражение на една неопятнена частъ отъ българското общество. Всѣкой вече знае, че на българската економическа и политическа свобода се готви една мрѣжа, една опасна яма, на която истинскитѣ гробари, дѣйствителнитѣ майстори сж пакъ отъ пасмината на тѣзи политически катили, които докараха държавата до този печаленъ край. Всѣкой вече знае, че тѣзи опятнени субекти, които до сега лавровитѣ вѣнци на прѣкалената наивностъ и довѣрчивостъ на българина, не сж биле нищо друго, освѣнъ едни хищни творения, едни бездарни сжщества, едни опасни елементи за отечеството. Всѣкой знае още, че настѣпва вече часътъ, въ който народа ще трѣбва за послѣденъ пжтъ да се измъкне изъ ноктитѣ на тѣзи грабливи животни, да се раздѣли за винаги съ тѣхъ и да имъ се отплати съ своето вѣчно прѣзрѣние.

Да, Български Народе, този денъ ще бѣде сѣдбоносенъ и за тебъ и за твоитѣ чада, и за твоята мила рѣдина. На тебъ се прѣдоставя една дилема, на която послѣдното и окончателното рѣшение или ще те измъкне изъ тинята, или още деветъ педи ще те натѣпче въ нейната дълбочина. На тебъ се прѣдставя единъ кржстопжтъ, на когото единътъ клонъ води къмъ спасението, а другия къмъ бездната. На тебъ се прѣдоставя една лотарийна игра, на която печалбата води къмъ свободата, а загубата къмъ робство. На тебъ се прѣдставя, най сетнѣ, слѣдующето: или да направитѣ послѣднѣ „сбогомъ“ съ досегашнитѣ си политически култове и всецѣло да се вослонишъ на своитѣ исполински мишци; или пжкъ още по интимно да ги пригърнешъ и заедно съ тѣхъ да се прѣкачиритѣ въ ямата, която отъ отдавна ти се готви, за да направитѣ послѣдното си прощаване и съ свобода, и съ имотъ, и съ животъ; и кждѣто на вѣки да бждешъ прѣливанъ отъ невинитѣ си чада, вмѣсто съ изобилни сълзи и نابожно благословение — съ люти клѣтви и безбройни остри псувни.

Дали ще направитѣ сполучливо избора, да ли ще прѣдпочетешъ опекунството прѣдъ самостоятелността, да ли ще прѣдпочетешъ робството прѣдъ свободата и да ли ще прѣдприемешъ истинската спасителна мѣрка — това е твоя работа. Ний за сега ще се задоволимъ да ти прошепнемъ само нѣколко думици, за които искрено ще те молимъ да ги вземешъ подѣ внимание, когато ще прѣдприемашъ послѣдното окончателно рѣшение.

Тѣ сж :

ПОДЛИСТНИКЪ

Селско тегло

(Изъ Глѣвъ Успенскія)

Обикновено, слѣдъ като си прочелъ нѣкой вѣстникъ, и се намѣришъ на селската улица, нѣкое врѣме почти нищо не разбирашъ. Въ вѣстника имъ: отчети за рефератитѣ по народното образование, за повдигането на търговията и промишлеността, доста хитро уяснени въпроси относително това, какво ще стане съ насъ и по какъвъ пжтъ вървимъ. И нѣ, като си се начелъ съ всичко това, т. е. съ всевъзможнитѣ мысли, мнѣния и плановете, които се отнасятъ до народа, като си ги обездилъ, като си ги сравнилъ съ противоположнитѣ мнѣния и плановете и като си образувалъ свой собствени теоритѣ и мнѣния, които, ти мислишъ, че сж най здравитѣ и умнитѣ за народа, щомъ се намѣришъ между самия народъ, ти веднага се изгубешъ, като забравяшъ даже, както твоитѣ, така и всичкитѣ други научни мнѣния и теоритѣ, проповѣдаванъ за сѣтка на тая народъ. Каква е тая тайна? — За какъвъ народъ се пише и печатъ всичко това и за какъвъ народъ размишлявахъ азъ самъ, ако тая народъ съ своята сленина и кожа и съ други непостижими за мене интереси негов-

Тѣзи интимни прѣгрѣдки, които ти се правятъ отъ разни котерийни бюра, сж лицемѣрни; тѣ не сж любовенъ изразъ на дѣйствителни партийни огнища, а отрова, зеиръ отъ гнѣздата, на тѣзи отровни змий, които отъ 23 години непрѣстанно те хапятъ и, които сполучиха да погубятъ жизнеността на твоята буйна патриотична кръвь. Тѣзи безбройни цѣлувки, които всѣкидневно ти се изпращатъ, чрѣзъ тѣхнитѣ развращающаи газети, не сж цѣлувки въ истинската смисълъ на думата, а чиста отровни капки, чрѣзъ които прѣзъ цѣлий периодъ, отъ какъ се е прѣзъчало твоео самостоятелно политическо сжществуване, те залѣгватъ като нѣкое пеленаче. Тѣзи ораторски рѣчи, тѣзи прѣхластнати чонатения и тѣзи крокодилски сълзи, които ще видишъ и ще чуешъ по мѣданитѣ съборитѣ и залитѣ, не сж нищо друго, освѣнъ магьоснически брилявенния, бабешки баяния и здраво серкме за ловение на риба, — тѣ сж сжщитѣ лжжи, сжщитѣ подмамки, съ които твоятъ гласъ е билъ ограбанъ до сега.

Ето защо, ошъ единъ пжтъ повтаряме, имай прѣдъ видъ, народе, тѣзи важни помнювания! Тѣ не сж нови извѣстия за тебъ, ала прѣдъ видъ важността на задачата, която има да рѣшавашъ въ този денъ, намѣрихме за необходимо пакъ да ти ги спомнимъ.

Прочее, нека поне сега — въ тази нова борба, се разкъса булото, което блуждаеше до днесъ гледката, за да блѣсне прѣдъ тебъ страшний видъ на настѣпающата опасностъ, която клони да засѣни твоята самостоятелностъ; нека поне сега се избистри твоятъ мжтенъ

погледъ, за да проникнешъ въ обягитя на тази коварна сганъ политически пигмей, които те докараха до това безизсходно положение; нека сега поне се разнесе по поля и пусти гори тази твоя прѣкалена индиферентностъ къмъ общественитѣ работи, която бѣ единъ отъ главнитѣ фактори за разюздеността на твоитѣ остроумни водители и нека поне сега твоео животинско лакомство се разбие отъ напора на свещений дългъ къмъ отечеството, за да даде отпоръ на всѣкакви подкупничества и шарлатаний.

Знай, че бждащето народно прѣдставителство ще има да рѣшава една отъ най важнитѣ задачи за твоята бжднина! За това погледни по здраво на работата въ изборний денъ и изпрати такива хора въ оградата на народното събрание, които познаватъ твоитѣ сили и, които искрено ратуватъ за твоео спасение. А подобни личности ще намѣришъ не между прѣставилетѣ на досегашния маклавализъмъ, не между създателитѣ на днешния хаосъ, а изъ между тази срѣда отъ неопятнени идейни борци, които сж близко до тебъ, които сподѣлятъ твоитѣ мжки и страдания и, които всецѣло сж се прѣдали на идеята за твоео освобождение.

Мисли, народе, и рѣшавай!

Трѣбва ли да се лжжимъ още?

Слѣдъ като се явиха на политическата арена една по една, никващитѣ като гъби, наши партийки; слѣдъ като всѣка отъ тѣхъ гледаше да облагодѣтелствува само своитѣ партизани и да отупа по-добрѣ брашмяната торба; слѣдъ

Нито въ единъ вѣстникъ нѣма обстоятелствено, та макаръ и само веднѣжъ въ годината да бѣде поставенъ отдѣла: „Прѣгледъ на селския животъ“, въ който да се обрѣща внимание, каква участь е постигнала това или онова столицата благо, което е било подарено отъ столицата на тѣмния народъ и въ какъвъ видъ това благодѣяние е дошло до селото. Нищо подобно мѣжъ се не случи нето да види, нито да прочета: зашто селото и „безъ много-много говорение“ все така се облагодѣтелствува; и ето защо селската дѣйствителностъ поставя въ такъво недовко положение всички ония господа, които въ кжщи разрѣшаватъ селския въпросъ даже по единъ най специаленъ и изчерпателенъ начинъ, та макаръ и въ най благородната смисълъ на въпроса; но когато се облѣскаатъ лице съ лице съ самата дѣйствителностъ — тѣ изгубватъ и ума и думата.

Ето защо, селата искатъ свои специални работници, които да разкриятъ душата на народа не съ празнитѣ теоритѣ, мнѣния и реформы на столицнитѣ вѣстници, но съ идейната дѣятелностъ между самия народъ: като се заживѣе заедно съ него; като се видятъ всичкитѣ негови радости, скърби и неволи, които постоянно влияватъ селската душа.

Прѣв. Demos.

като въ забвенията си, въ ненаситната си алчност за власт, съ която жестоко злоупотребяваха, управниците ни забравяха, че сж синове на това отечество, което ограбват; най-послѣ се откри заслѣпелостта на нашитѣ държавници, изпъкна невѣжеството имъ, падна прикривката на маскарадата, която служеше за ловене на риба въ мътна вода. Чакъ сега взеха да се опомнятъ гъзобойжитѣ политикани. Чакъ сега разбраха, горчивата истина, че сж неспособни за нищо свѣстно, че ги бива само за деморализация, фарфаронство и гешефтарлъкъ. Друго и не можеше да се очаква, при нечестната борба, която водѣха помежду си партиитѣ ни. Политическитѣ ни фракции не се различаваха по принципи, а по шефове, никоя отъ тѣхъ нѣмаше опрѣдѣлена тактична дѣятелност, всѣка се надѣваше на случайността, на благоволенieto „отъ горѣ“ за да дойде на власт; а веднажъ ошастливаена съ туй благоволение, съ силата тя постигаше нискитѣ си цѣли. Държавниците ни бѣха най голѣмитѣ сподвижници и свѣчани на партизанския раввратъ, противъ когото сега кръщатъ. Тѣ не мислѣха за бъдаще, заглушени бѣха въ тѣхъ всички други чувства, а само жаждата за гешефта, желанието да напълнятъ джобоветѣ си и ония на партизанитѣ си, стоаха въ своята апогея. За да удовлетворятъ тия си влечения, тѣ не жалѣха нищо, не се срамѣха, не се спираха и прѣдъ най гнуснитѣ срѣдства. Въ опозиция лѣяха крокодилски съзиви за „милиа“ народъ, общаваха всичко, което можеше да погълдалька наивното население; а на власт вършиха противното. Всѣка партия се водеше, не отъ искренитѣ желаниа да помогне на своя народъ; а всѣчески гледаше да го ограби, изневѣри, съсипе. Прицелната точка на всички партизанци бѣше само властта, а срѣдствата — лажата, подлизурствата и прочее.

Така вървѣха работитѣ отъ освобождението ни до прѣди три години, така лицемернитѣ чинове на майка България, безконтролно вършиха своитѣ мръсни операции, като мислѣха, че то-

зи народъ отъ името на когото тѣ сж облагодѣтелствувани и за смѣтка на когото правиха необмисленитѣ си прѣдприятия, ще остане вѣчно заслалъ, не ще бжде въ сила да поиска смѣтка отъ тѣхъ, нѣма да потърси потгиканитѣ си права. Да, мислѣйки така, тѣ не спираха безвѣнствата си.... до гдѣто изсмукваха всичката му кръвь.

Но най послѣ, тѣглото прилѣ чапата на търпението Оголения, обездомень селянинъ, на гърбѣтъ на когото се хранутѣха тия кърлежи, взе да чувствувана болката по силно, съ послѣдни усилия той издаде мощния си гласъ, който накара да почувствуватъ и властувующи и по равниши такива. Тоя гласъ бѣше толкова силенъ, щото сгромоляса едно некадърно правителство. Като плодъ на тази крачка прогресъ, като плодъ на това пробуждавие, се яви налѣжащата нужда отъ солидарна земеделска борба. Орачитѣ видѣха, че до сега все сж лажани, все сж ограбвани, разбраха, че въ никоя партия нѣма хора, които да разберѣтъ хала имъ, че всички сж: „вълци въ агнешка кожа“. Тогава замислиха за сдружаване, за взаимно дѣйствие и въ резултатъ се основа Български Земеделски Народенъ Съюзъ, чрѣвъ който земеделцитѣ да изказватъ своитѣ искания и болки. Това бѣше голѣма плѣсница за кокалановскитѣ ни партии, и привърженицитѣ на тия послѣднитѣ не се забавиха да не упражнатъ обичния си занаятъ — да патнатъ водителитѣ на съюза, но всичкитѣ имъ стрѣли удряха въ камъкъ, защото земеделцитѣ познаха, както своитѣ хора, така сжщо и клѣветниците.

Не се мина много врѣме и избори дойдоха. България се кръстоса отъ разни лъжеапостоли, които съ шарлатанитѣ си привлѣкоха много отъ земеделцитѣ. Тѣ гласуваха за кандидатитѣ имъ, като се надѣваха, че сега поне работитѣ ще тргнатъ по медъ и масло; но слѣдъ късь единъ периодъ, сами видѣха развити надеждитѣ си. Днешното правителство, което се виждаше за най-либерно въ своитѣ обѣщания, което за да се докопа до властта водителитѣ му ставаха и на чѣмуни съ кожата га-

щи, захвърли вече и програма и обѣщания. Редѣтъ закони прѣдложени въ камарата, повѣдението на шефа Даневъ и другаритѣ му въ камарата, разтурването на послѣдния, пословичния заемъ и пр., сж най добрата фотография, тѣ ги рисуватъ като колко милѣватъ за скъсаната черга на земеделцеа и въобще за всичкото по бѣдно население. Ето, отъ 31/XII м. г. се започнаха лисичитѣ имъ планове. Арестуването на Драгиевъ и Рашевъ само за единственитѣ „грѣхъ“, че сж излѣзли по агитация, или споредъ тѣхъ, че били припознати отъ полицията за избѣгали арестанти?! е първата крачка къмъ толковъ прокламираната свобода. Всичко иде да ни убѣди, че до единъ сж ученици на сжщъ даскалъ, да ни напомни поговорката: „Вълкътъ козината си мени, но обичая никога“.

Тия отъ земеделцитѣ, които не се подадоха на партизанскитѣ лажни, гласуваха за кандидатитѣ на съюза, така че въ миналата сесия на народното събрание, земеделското население имаше 7 свои искренни прѣдставители, които на всѣкъдѣ и въ всичко се застъпиха за съсипанитѣ орачи, за правата имъ, за облекчение тѣгостното имъ положение и пр. и пр. За жалостъ съ скромното си число, тѣ приличаха като капка въ море, биваха обесилвани отъ болшинството глутница, но при все това, тѣ направиха толкова много за земеделцитѣ, колкото никоя друга партия. Не искамъ да изброявамъ заслугитѣ имъ тукъ, защото не ни е това цѣлтъ; питайте тия, които сж имали щастieto, да си хвърлятъ бюлетината за такива прѣдставители

Така земеделци, спасението Ви е въ Земедел. Съюзъ. Здружени Виѣ ще прѣдставляватъ сила, прѣдъ която ще блѣднѣе всѣки тиранинъ — вашъ храникъ. Никой прѣдъ вашата сила, прѣдъ вашия гласъ не ще може да не прѣклопи глава; защото помнете добрѣ, Виѣ сте основата на земеделска България. Вървете тамъ, гдѣто вървятъ братята Ви — съюзнитѣ земеделци! Внимавайтѣ при спущанието на бюлетината, която рѣшава бъдащето Ви и онова на

вашето поколение! Не хранете кучета, които Ви лаятъ и хапаятъ!

Рѣзание на лозата.

История, значението на рѣзидбата, общи правила; ниско и високо рѣзание, извършване на рѣзидбата, съ какво трѣбва да се реже, кога трѣбва да се рѣже освенъ или пролѣтъ; събуждане и плачъ на лозата.

На всѣкому у насъ е извѣстно, че тамъ къдѣто филоксерата е направила своитѣ опустошения, испървомъ освѣнь, че е стрѣснала нашитѣ лозари, но ги е принудела да се позаинтересуватъ по вече и по разумно съ культурата на лозата. Почитаемото министерство на земеделѣието е открило на нѣколко мѣста извъ отеч ството ни расадници за отгледванието на американскитѣ лози, устроава врѣмени практически курсове, които прѣмногo се посещаватъ отъ заинтересовани лозари. Желателно е подобни старания да не се прѣкъсватъ. Знае се, че филоксерата е направила цѣла революция въ культурата на лозата, старитѣ лозари и автори заминаватъ си прѣдъ нея само съ претенцитѣ си, че сж били лозари!

Обаче курсоветѣ които за сега се държатъ при лозов. дър. расадници, най много съсредоточаватъ наставленията си върху облагородяванието на американската лоза съ нашата. Мисля, че би било полезно и на мѣсто да се въведатъ конкурсни курсове при казанитѣ расадници и земеделскитѣ ни училища специално за рѣзанието на лозата, испървомъ като се възнаграждаватъ отличнитѣ се рѣзачи съ по единъ ножици и трионче, тѣй както се е практикувало другадѣ на сжщо и у насъ при първитѣ курсове за присаждане. На менъ обаче, нѣмаше да ми дойде на ума да подигаъмъ този въпросъ, ако не бѣхъ запитванъ отъ нѣколко мѣста и по нѣколко пати, а най много подканванъ отъ г. Н. Табаковъ извъ г. Севлиево (учител).

Съ тази си статия азъ нѣмамъ за цѣлъ, нито да се хвала, нито да се прочувамъ, като вървамъ, че „Земедел. Защита“ не би отказала на една подобна скромностъ, да удовлетвори чрѣвъ ко-

ПОДЛИСТНИКЪ.

Бейлеръ-Бей.

Груица и Раданъ войвода.

Груица дума Радану;
 Радане, Раданъ войвода,
 Снощи ми ѣ викалъ Бейлеръ—Бей,
 Бейлеръ—Бей, бейско колѣно,
 Въвъ свойтѣ алтанъ конаци,
 Въвъ свойтѣ мръморъ палати—
 Вика ме, кардашъ отидохъ
 Още ме въ стая не приелъ,
 Още ми рѣка не подалъ,
 Не подалъ да ѣ цалуна,
 Още ме на столъ не канилъ—
 Скумерно уста отвори,
 Сърцатъ ми дума за дума:
 — Груице старо лидийо,
 Груице вѣренъ болярю!
 Ето ми деветъ мѣсеца
 Отъ какъ те съ милостъ обсипахъ,
 Главенъ войвода назначихъ
 Въ конаци и надъ райата;
 Въ конаци писма достигатъ,
 Райата ми се оплаква,
 Райата, още народа —
 Отъ твойтѣ отборъ четници,
 Четници и десатници,
 Валии, юкиматчии;
 Най много вика — осжда
 Раданъ, Раданъ войвода,
 Раданъ е вършалъ волуми:
 Скритомъ данци разхвърлилъ,
 По скритомъ пари събиралъ,
 Събиралъ и ги раздавалъ
 На свойтѣ голе четници . . .
 Не стигатъ тѣзи волуми,
 Золуми, тежки неправди,
 Ами е Раданъ отивалъ

По села и по грациа
 Селски кметове смѣнявалъ,
 Градски съвѣти растуриалъ,
 Съ свои хора замѣствявалъ,
 Съ свои хора кехаи,
 Кехаи, селски пхдари! . . .
 Груице вѣренъ болярю!
 Викай Раданъ, питай го:
 Право ли плачи райата,
 Право ли вика народа? —
 Ако е право, кажи ми,
 Раданъ да си повикамъ,
 Повикамъ да го помамря,
 Или отъ мене примамря,
 Замъ да замлѣкни райата
 И ми миряса главата . . .
 Раданъ Груице отвѣрща:
 — Груице тежкъ болярю!
 Груице вѣренъ другарю,
 Като си толковъ устарелъ,
 Защо си толковъ изумѣлъ,
 Та си въ конаци отишелъ
 И седналъ Бей да слушащъ!
 Бей е хитъръ измамникъ
 Бей е лукавъ и бизумникъ;
 Тебе е викалъ, поканилъ
 Снощи по тъмна вечеря,
 А мене вика по срѣдъ нощъ,
 Вика ме, кардашъ, казва ми;
 — Аферимъ Раданъ войвода,
 Аферимъ чедо юнашко,
 Аферимъ кузумъ аратликъ!
 Награда ще те награди
 Единъ пиринченъ бузуганъ;
 Съвъ злато ще те обсипъ,
 Съвъ злато още съ сребро;
 Името ще ти прослави
 По срѣбско и по маджарско,
 По цѣла земя славянска —
 За гдѣто ме вѣрно проумъ,

За гдѣто скубихъ народа,
 За гдѣто мжчашъ райата,
 Райата недоволната,
 Райата непокорната,
 Райата Тхпоглавата! . . .
 Мжчи ж, Раданъ войвода!
 Мжчи ж — изви отъ мене —
 Нѣка запомни, разбере,
 Кой е въ конаци Бейлеръ-Бей
 И кой е Раданъ войвода! . . .
 — Заму Груица тѣвъ думи,
 Най се изъ тихо провикъ;
 — Тѣй ли е Раданъ войвода,
 Тѣй ли е вѣренъ другарю,
 Имашъ ли изви отъ него? —
 Тогава собирай другари
 Другари, вѣрна дружина;
 По-скоро викай четници,
 Четници и десатници,
 Валии юкиматчии;
 Повикай още начето,
 Начето остроумника,
 Тенито хисалчията,
 Петрито провосждника,
 Иванча граматичето,
 Богданча знаменосица,
 И чолакъ Петка пехливанъ,
 Викай ги Раданъ войвода,
 По-скоро съвѣтъ да строимъ,
 Да мжчимъ дружно, да скубимъ,
 Бейова рай покорна,
 Да се съвъ пари наградимъ,
 Да си чифлици накупимъ
 И си сарай направимъ
 По добри и по богати
 Отъ Бейлеръ-Бейски конаци.
 Само ще да те помоля:
 Правишъ що правишъ, Радане,
 Божана да не повикашъ,
 Божана дѣте размирно,

Божина глава глупава —
 Че ще ни тайна издаде,
 Въ райата мѣжду народа;
 Райата ще се разсърди,
 Народа ще се намуси
 И ще ни планъ развали,
 Развали да ни погуби.
 Догдѣ Груица издума —
 Ето го иде Начето,
 Начето остроумника,
 Тенито исалчията,
 Петрита правосждника,
 Иванчо граматичето,
 Богданчо знаменосеца
 И Чолакъ Петко пехливанъ.
 Всичкитѣ чинно вървѣжъ,
 Чинно Груица здрависватъ,
 Груица още Радана —
 Груица, зина продума:
 — Добрѣ ми допле боляри,
 Боляри отборъ другари!
 Добрѣ ли живѣй райата,
 Доволенъ ли е народа,
 Сговорни ли сж четницитѣ,
 Четници и десатници? . . .
 Снощи ми вика Бейлеръ-Бей
 Бейлеръ-Бей бейско колѣно —
 Въвъ свойтѣ алтанъ конаци,
 Въвъ свойтѣ мръморъ палати,
 Вика ни оламъ каза ни:
 — Аферимъ вѣрни войводи
 Машала добри другари! . . .
 Въ конаци писма достигатъ
 Отъ всички хора българи,
 Отъ всички вѣри, минети
 Що ни въ земята живѣйтъ —
 Много ви хвалѣтъ, прославятъ,
 Много се радватъ на мени,
 Че съвъ ви избралъ, назначилъ.
 Голѣмци тѣжки, голѣми,

погледът да учъни, също кога рѣже *настоящата рѣжба* да си даде смѣтка какъ ще рѣже и бѣдащата, да гледа да си увѣличи реколтата, ако расположението на лозата му позволява или пъкъ да я намали когато лозара го иска.

(Слѣдва)

ХРОНИКА

Извѣстяваме на всички земледѣлци, че прѣдсѣдателя на Съюза г. Янко Ст. Забуновъ, макаръ и на послѣдътъ сирозно болнавъ, замина за Южна, а слѣдъ това и за Сѣверна България, където ще обиколи почти всички околийски центрове за да даде нужнитѣ наставления, както по прѣдстоящитѣ законодателни избори, така и въобще по работитѣ на Съюза. Умоляваме всички дружби на които е извѣстно чрѣвъ надлѣжнитѣ околийски прѣдсѣдатели съ особни писма, да му дадѣтъ всички съдѣйствиа и улеснения.

Полицейскитѣ пристави, билъ вземалъ не погрѣшка г. Драгиева за арестантинъ избѣгалъ отъ Пловдивскитѣ затвори, за това го арестувалъ въ Голѣмо Конаре, ни казватъ хората около в. „България“. Горкитѣ, просто да ги уллачишъ. Ами г. Рашевъ и той ли приличаше на арестантинъ, та и него арестуваха? Много се бѣли конци кърпите дрѣхитѣ си приятели.

Г. Забуновъ, билъ пъкъ дребнавъ много, та не заслужавало да се занимаватъ съ него. И това добръ, защото г. Забуновъ аслъ не може се сравни съ величието на Христовци, Абрашевци, Станчевци и пр. и пр.

Учимъ се, че г. Н. Тортомановъ, въртъ Цанковисъ въ Никополъ, свикалъ полицейскитѣ стражари, които настоявалъ да агитиратъ за прѣдстоящитѣ избори за цанковисти или ако това не правятъ, заплашвалъ ги съ уволнение.

Ние питаеме, кой дава право на частнитѣ лица да заплашватъ съ уволнение държавнитѣ служители, службата на които е да служатъ народу, а не на прищевкитѣ на този или онаи дѣребеи?

Съобщаватъ ни отъ с. Гол. Конаре — Пловдивско, че изъ цѣлата околия отдавна не е валѣлъ нито дъждъ нито снѣгъ и врѣмето било топло, като прѣвъ м. Май, вслѣдствие на което много овоцни дървета сж почнали да цвѣтятъ вече.

Учимъ ся, че нѣкой селски писари отъ околията ни сж вземали инициативата да се свикатъ на събрание всичкитѣ писари и туратъ начало на едно сдружаване, както не прѣди много врѣме сж направили и писаритѣ отъ Ловченска околия, което и съобщихме въ миналия брой. Ний отъ наша страна не остава друго нищо, освѣнъ да ги похвалимъ тия г. г. инициатори и имъ пожелаемъ добъръ успѣхъ, защото само въ сдружаванието е успѣха и напредъка.

ЗЕМЛЕДЪЛСКО ДВИЖЕНИЕ.

с. Голѣмо Конаре. Селянитѣ събра ни на събрание, като взели прѣдъ видъ лошето и грубо повѣдѣние що тамашната полиция държи спрямо селянитѣ и пѣтници хора. Ввели слѣдущето:

РѢШЕНИЕ: Протестиратъ противъ произволитѣ и насилниа вършеии отъ тамашната полиция, а особено на старшии стражаръ и искаме увольнението му отъ длъжностъ; искаме невабавно освобождението на г. г. Драгиевъ и Рашевъ (Б. Р. освободени сж вече), арестуваии отъ произволното распорѣждане на ст. стражаръ и ковоираии за въ Пловдивъ; уполномошяваме бюрото да съобщи телеграфически настояцето на г. Пловдивски окр. управителю. Слѣдъ което е подадена слѣдущата телеграма: Пловдивъ окр. управителю. Днесъ Голѣмоконарскитѣ селяии събраии протестиратъ противъ беззаконното арестуване на Драгиевъ, Рашевъ и искатъ невабавно освобождението имъ. — Бюрото.

ПИШАТЪ НИ ОТЪ СЕЛАТА.

с. Скutare — Пловдивско. На 29 Декември м. г. дойде г-нь Драгиевъ, въ селото ни, на 30 сжщий държа рѣчь на събрането, което стана въ селото ни, въ при-

стѣствието и на селянитѣ отъ с. Трифилъ. Рѣчьта излѣзе много интересна, понеже при сжществуващитѣ изолумаха тѣхнитѣ теглила отъ потѣстнителитѣ си и остааха благодарни. Въ сжщий денъ г-нь Драгиевъ замина за с. Голѣмо Конаре, бивше Овчехѣлмска околия, но за жалостъ полицията го арестувала и подъ конвой закарала въ Пловдивъ, дѣто началника го освободилъ и той дойде обратно въ селото ни и трѣгнаха съ г-нь Рашевъ изъ Брѣзовска околия. Когато пишехъ това, пѣтници съобщиха, че слѣдъ закарването на г-нь Драгиевъ въ Пловдивъ, населението въ с. Гол. Конаре се разлютило и ваго-милъ полицията извѣтъ селото по кърпичата.

с. Голѣмо Конаре — Пловдивско. Отъ прѣди 2 години въ селото ни върлува една шайка, която има за главна цѣль да избира ибща за яденне, пари, дрѣхи, въобще каквото имъ попадне. По едно врѣме въ кръчмата на Т. Кръстевъ, починаха да ставатъ начесто кощии събраии; забѣлѣва се послѣ, че починаха да липсватъ изъ селото много гжси и кокошки, обраха се мѣкоко кръчмий, извѣтъ селото ни по полето почна да се унищожаватъ сума човѣшки трудъ, и още много други кражби. Всичко това се вършеше отъ членоветѣ на помѣната шайка и безъ да бжде отгрита отъ полицията. Една утрѣна се прѣсма слухъ, че дѣдо Попъ Тодоръ отъ селото ни билъ обраиъ прѣвъ ноца. Полицията вибство да се впусне да търси истинскитѣ крадци и ги арестува, то тя арестувала дѣдо Попа, като го сѣталата за лудъ! Но отпослѣ крадцитѣ се оказали и чакъ тогава ги арестували, слѣдъ което и кражбитѣ се по-намалиха, но слѣдъ като ги пу-наха подъ гаранция и обиритѣ пакъ починаха.

Прѣвъ м. Юний м. г. се гледа дѣлото завѣдено противъ членоветѣ на тая шайка и сждѣтъ опрѣдѣли слѣдущето наказание на долнитѣ лица: Георги Касадровъ осжденъ на 12 год. затворъ; Ан. Баурски на 8 год.; Личу Капоиски на 6 год.; Таме Кръстевъ, окръжемъ съвѣтанекъ на 6 год. и 8 мѣсеци; Н. Кантаровъ у-лъ на 6 год. Русийъ Костовъ у-лъ на 6 год.; неговъ братъ Кръстю на 4 год.; Маливъ Ангарски на 4 г.

Прѣди нѣколко дена се гледа дѣлото по обира на чаршията на Петръ Игнманцията. Осждени сж слѣднитѣ лица: Таме Кръстевъ на 6 год.; Чочо Гарджовъ на 6 год.; Георги Касадровъ на 6 год.; Колю Маричовъ на 4 г.; Личу Капоиски на 6 г.; Ан. Баурски на 4 г. и Маливъ Ангарски на 4 год. Тѣмо тѣй, както трѣбва. Важното е, че отъ какъ сж затворени тѣзи лица и обиритѣ попрѣстанаха.

УСТАВЪ

на

Търновската окол. землед. дружба

Глава I.

Опрѣдѣления, цѣль и срѣдства.

Чл. 1. Търновската околийска земледѣлска дружба съществува съгласно устава на Българскитѣ Земледѣлски Народенъ Съюзъ, съ подвижно сѣдалище въ теритрията на Търновската Административна Околия.

Чл. 2. Цѣльта на дружбата е: умствено, нравствено, политическо въспитание и материалното повдигане на земледѣлцитѣ въ околията.

Чл. 3. За постигане на цѣльта си, Търновската околийска земледѣлска дружба си служи съ слѣднитѣ срѣдства:

- а) Дѣйствува за здружаванието и при сѣдиняванието на земледѣлцитѣ отъ околията съ нейно посрѣдничество къмъ Българскитѣ Земледѣлски Народенъ Съюзъ;
 - б) Най-енергически дѣйствува за постигането на земледѣлскитѣ искания;
 - в) Интересува се и взема участие въ врѣме на всѣкакви избори;
 - г) Застѣпва се най живо за интереситѣ на земледѣлцитѣ въ околията, когато нѣкога се онеправдаватъ частно и изобшо на цѣлата страна, отъ кждѣто и да било;
 - д) Работи за подобрението на разнитѣ клонове въ селското стопанство съгласно мѣстнитѣ условия;
 - е) Грижи се за изнашѣрване пазаръ за земледѣлскитѣ произведения и по възможностъ се стреми за общо доставяние на здруженитѣ земледѣлци разни земледѣлски орждия, машини, сѣмена, добитѣкъ и пр. и по-трѣбитѣ продукти за употребление;
 - ж) Стараетъ се за прѣмъхваието на нравствени отпаднаци въ цѣли села;
 - з) Трудитъ се за миролюбивото разрѣшѣние между села и общии;
- Дружбата си служи съ агитаций, събраии, сказки, възвания, брошури и други.

Глава II.

Съставъ на Търновската околийска земледѣлска дружба.

Чл. 4. Търновската околийска земледѣлска дружба се състои отъ сжществуващитѣ земледѣлски дружби въ селата, признати за такива отъ околийската дружба.

Чл. 5. Членове на околийска земледѣлска дружба сж: Прѣдсѣдателя, Подпрѣ-

сѣдателя и Касиеръ-Дѣловодителъ на всѣка призната селска дружба и иматъ главнѣ занятия — земледѣлие.

Чл. 6. Не се приематъ за членове на околийската земледѣлска дружба виднитѣ партизани на сжществуващитѣ политически партии; ония що влизатъ въ състава на политически партизански бюра, дружинки и клубове или пакъ притежаватъ партийни карти; които работятъ въ врѣда на земледѣлскитѣ искания, или пъкъ правятъ различни спѣлки на здруженитѣ земледѣлци, когато се застъпватъ за своитѣ права и искания; не навършилитѣ 25 години и лишениитѣ отъ граждански и политически права.

Чл. 7. Исключаватъ се отъ околийската земледѣлска дружба всѣкий нейнъ членъ който грубо би изигралъ довѣрието, което му е дадено отъ страна земледѣлска дружба или работи въ врѣда на земледѣлското здружаване и исканията имъ, или пъкъ съ своето поведѣние уронва достоинството на организацията. Такива за винаги не ся допусчатъ въ настоятелствата на дружбата.

Глава III.

Управление на Търновската околийска земледѣлска дружба.

Чл. 8. Околийската земледѣлска дружба се управлява отъ едно настоятелство състоящо отъ: Прѣдсѣдатель, Подпрѣдсѣдатель и Касиеръ-Дѣловодителъ, които служатъ безплатно.

Чл. 9. Членоветѣ въ настоятелството на околийската земледѣлска дружба могатъ да бждатъ отъ равни села, но сѣдалището на дружбата се счита винаги тамъ отъ гдѣто е прѣдсѣдателя на дружбата.

Чл. 10. Настоятелството на околийската земледѣлска дружба се избира съ тайно гласоподаване въ първата половина на мѣсець януарий и то на всѣкой двѣ години. Въ избранието на настоятелството взематъ участие само явилитѣ се въ това засѣдание членове на околийската дружба.

Чл. 11. Настоятелството на околийската земледѣлска дружба дава отчетъ за дѣлата си въ всѣко редовно събрание на дружбата и е отговорно за лошиа вървежъ, отклоняване или немарливо водѣние дѣлата на дружбата за което може да се бламърва въ всѣко събрание на дружбата, а за улишени дѣйствиа не се допусчатъ да се избиратъ до 5 години въ настоятелството на околийската дружба, а за по голѣми грѣшки за винаги се валичаватъ отъ организацията.

Чл. 12. Настоятелството на околийската земледѣлска дружба строго се придържа въ рѣшенията на дружбата, конгреситѣ и уставитѣ на Българскитѣ Народенъ Земледѣлски Съюзъ и тая на околийската земледѣлска дружба, като се съобразява съ уставитѣ и нуждата на мѣстото.

Чл. 13. Засѣданията на настоятелството на околийската земледѣлска дружба сж редовни на всѣки два мѣсеца, а извъредни, кога стане нужда. Деня и мѣстото опрѣдѣля прѣдсѣдателя за което съобщава на врѣме и на другитѣ членове отъ настоятелството.

Забѣлѣжка. Извъредно събрание може да се свика и по покъсванието на нѣкой членъ отъ настоятелството.

Чл. 14. Настоятелството на околийската земледѣлска дружба посрѣднички между съюза и дружитѣ.

Глава IV.

Събрание на Търновската околийска земледѣлска дружба.

Чл. 15. Събраиията на околийска земледѣлска дружба сж редовни и извъредни. Пърнитѣ ставатъ три пѣти въ годиията и то мрѣвъ първата половина на мѣсецитѣ: януарий, май и октомври, а вторитѣ (извъреднитѣ) когато настаетъ некое нужда и не търпи отлагане или пъкъ поискатъ (1/4) една четвъртъ отъ дружитѣ. Денътъ и мѣстото гдѣто ще стане събраиието се опрѣдѣля отъ настоятелството, и съобщава съ писма или покани.

Забѣлѣжка. Засѣданията не се отлагатъ, освѣнъ по исключителни обстоятелства.

Чл. 16. Настоятелството води засѣданията и се грижи за реда и тишината въ събраиието.

Чл. 17. Настоятелството на дружбата винаги трѣбва да иска съгласието на събраиието за ибща не прѣдвидени ибждѣ.

Глава V.

Каса на Търновската околийска земледѣлска дружба.

- Чл. 18. Приходитѣ на дружбата сж:
 - а) Отъ членски вносове на всѣкой членъ отъ селската дружба по двадесетъ стотимки;
 - б) Отъ подарѣци и завѣщания;
 - в) По 3 на % отъ платитѣ на избраниитѣ кандидати отъ организацията въ които избори взема участие цѣлата околия;

- г) Отъ събрание доброволни помощи;
- д) Отъ отчетѣ за събирание абонаментъ на вѣстница, списания и др.

Чл. 19. Членскитѣ вносове се внасятъ чрѣвъ настоятелството на селскитѣ дружби прѣвъ мѣсець май и октомври.

Чл. 20. Разходи на дружбата сж:

- а) Кашцеларски, пощенски, за печатане на разни окръжки, брошури, възвания и др.
- б) Пѣтния за всѣкой членъ отъ околийската дружба по събраиията както и на настоятелството по 7 ст. на километръ за повече отъ 10 километра;
- в) Агитациони по 7 ст. на километръ;
- г) По равни делегаций;
- д) Непрѣдвидени разходи.

Чл. 21. Всички разходи прѣдварително се одобряватъ отъ събраиието.

Чл. 22. Настоятелството на околийската дружба може да разходва не повече отъ (5) петъ лева въ мѣсець, които отсетий оправдава прѣдъ събраиието.

Чл. 23. Всички сумми се прибиратъ отъ касиера на околийската дружба срѣщу квитанции, а разходитѣ се оправдаватъ съ расписки, събраииитѣ повече отъ 100 лева се внасятъ въ земледѣлската каса безъ срочно.

Чл. 24. Касиера на околийската дружба дава гаранция съ поржчители равна на годишния бюджетъ на дружбата.

Глава VI.

Обособени постановления.

Чл. 25. По всѣкакви избори околийската земледѣлска дружба взема живо участие, като поставя свои кандидати въ избори въ които вземе участие цѣлата околия удобреии отъ събраиието съ болшинство.

Чл. 26. Дружбата има свой печатъ въ ержкела форма съ надписъ на около „Търновска Околийска Земледѣлска Дружба“, а въ срѣдата съ орало и сноль.

Чл. 27. Околийската земледѣлска дружба има свой знаме отъ зеленъ платъ съ бѣлъ надписъ отъ едната страна: „Здружени Земледѣлци отъ Търновската околия“, отъ другата „Сѣдинението прави силата“.

Чл. 28. Настоящитѣ уставъ приетъ на 7 октомври, влиза въ сила отъ 1 януарий 1901 год. и подлежи на измѣняване само въ първото годишно редовно събрание съ гласове 2/3 отъ прѣсжествуващитѣ.

Врѣмѣтъ съ приетия отъ събраиието на 7 октомври.

Прѣдсѣдатель: Ив. Недѣлчовъ.

КНИЖНИНА

Пропуснахме да съобщимъ на врѣмето си за появяието на двѣ колкото полезни, толкова, наврѣменни книги. Идемъ сега, макаръ и късно, да допълнимъ това. Първата отъ тѣзи книги е „Народна Метеорология“ — сбирки отъ Български народни поговорки, пословици, правила и прѣдсказване за врѣмето отъ г. Спасъ Вацовъ, директоръ на центр. метеорологическата станция въ София — цѣна 70. ст. г. Вацовъ, дългогодишенъ директоръ на тѣзи станция, съ право може да се гордѣе съ този си наистина цѣненъ трудъ. Малко сж у насъ хората, които тѣй систематично, тѣй прѣданно и неуморно слѣдватъ своята тиха специалностъ. Отъ тѣзи малко хора унасъ е и г. Вацовъ. Книгата му, която ние горѣщо прѣпорѣчаме, е така стѣкмена, че всѣки съ любопитство би я прѣгледалъ и прочелъ и отъ която ще види какво сж могли въковитѣ да втѣлпатъ въ народната масса. Ние ще направимъ изъ тѣзи цѣна книга нѣкой извлѣчения.

Втората така сжко много цѣна книга е „Рѣководство за земледѣлски сдружаваня“ прѣвели отъ френски г. г. Д. Байновъ и К. Малаковъ, чиновници при централното управление на земледѣлскитѣ каси. — София цѣна 2 лева и 50 ст. — Страница 288 на 8-ий.

Самото заглавие на книгата показва какво значение има тя, особно за нашитѣ сдружени земледѣлци, които трѣбва да бжде настолна книга. Всѣка селска колиба трѣбва да се събие съ тази книга, ицото въ нея сж наредени и показани всички видове земледѣлски сдружаваня. Особенно ишитѣ прѣдѣдатели на дружитѣ, би трѣбвало да се заематъ съ нейното, както и на първата „Народна Метеорология“, най широко и распространение мѣжду земледѣлското население.